

De vlinder is het symbool van schoonheid, vrijheid en ongebondenheid. Het is het beeld van de mens zoals God hem bedoeld heeft

Een huiskerk voor zoekers in Buitenpost

„Soms verzucht ik wel eens: wat zou het heerlijk zijn om gewoon lid te zijn van een kerk en op zondag te consumeren in die kerk. En wat is het leven waarvoor wij hebben gekozen ingewikkeld.” Martha Draijer (57) lacht erbij, maar ze meent het wel. Ze begon met haar man Amo (59) een soort huisgemeente: Butterfly. Een initiatief voor zoekers in Buitenpost. De eerste anderhalf jaar waren niet gemakkelijk. Maar nu zouden ze niet anders meer willen. „Van een autonome ICT-consultant met een dikke leasebak ben ik veranderd tot iemand die zich helemaal afhankelijk weet van God.”

Het is alweer jaren geleden dat er bij Amo en Martha Draijer een verlangen groeide om 'iets missionairs' te gaan doen. „De vraag is dan altijd: ja, maar hoe? Je hebt je dagelijkse werk en je bezigheden daaromheen”, zegt Amo Draijer. „We waren actief in de kerk. Eerst in Zuidhorn en later in de Christengemeente in Buitenpost. Ik organiseerde graag, en ik ben veel met evangelisatie en jeugdwerk bezig geweest. Maar er knaagde ook iets: je hebt in de kerk bijna alleen christenen om je heen. Hoe goed het ook is om hen te bemoedigen en toe te rusten; wat doen we als kerk voor het merendeel van onze samenleving dat God niet kent?”

Voor dat knagende gevoel kwam alle ruimte in februari 2013. Ze kregen in deze maand beiden te horen dat ze hun baan kwijtraakten. Amo, die zijn baan als ICT-consultant al eerder kwijt was geraakt, verloor nu zijn fulltime baan bij de christelijke organisatie Nederland Zoekt. Het werk als projectleider stopte. En Martha hoorde van Christal Teleservice dat het bedrijf waar ze werkte de vestiging in Groningen ging sluiten. „Dan heb je best een heftig weekend, want het kwam allemaal onverwacht”, blikt Amo Draijer terug. „Toen we de klap een beetje te boven waren, kwam er ruimte voor andere gedachten: wil God ons hiermee misschien iets zeggen?”

„We waren ook in een nieuwe levensfase beland”, vertelt zijn vrouw. „De jongste twee kinderen zouden het huis binnenkort verlaten. Kort daarvoor hadden we ons te groot geworden huis in Zuidhorn

verkocht en waren we verkast naar een kleiner huis in Buitenpost.”

Ze besloten om een *sabbatical* van een jaar te houden. Richtinggevend in dat rustjaar werd een bezoek van een aantal weken aan een kerk in het Noord-Engelse Sheffield. Deze kerk bestaat uit 'missiegroepen'. De focus ligt niet op de zondagse eredienst, maar op middelgrote groepen. „In deze groepen van twintig tot maximaal vijftig mensen zit genoeg leiderschapskwaliteit. Tegelijkertijd zijn ze te klein om er alleen maar te consumeren”, zegt Amo Draijer. „Wat we vooral hebben gezien in Sheffield, is hoe het leven naar het voorbeeld van Jezus in *praktijk* wordt gebracht. Daarin zijn je als je de evangeliën leest drie dimensies. Jezus had altijd verbinding met zijn Vader ('boven'). Daarnaast leefde hij intens met zijn discipelen, hij trok nauw met hen op ('binnen'), en hij was bewogen met de buitenwereld ('buiten'). Deze drie dimensies hield hij altijd goed in balans.”

Kantoorbanen

Een andere inspiratiebron vormde het boek *Een cultuur van Discipelschap* van de Anglicaanse pastor Mike Breen. „Onze kerken lijken in zekere zin op kantoorbanen: we hebben een taak, of niet, en in dat geval kijken we wat toe. We worden gepamperd door een aantrekkelijke band of mooi orgelspel. Daar verheugen we ons over, maar we leren niet hoe wij ons leven kunnen delen met anderen of hoe we anderen kunnen leren om Jezus te volgen. Dat laten we aan specialisten, predikanten en pastores over. Je hoort bijvoorbeeld op zondag een prachtige preek, maar bij de koffie is het

Er knaagde ook iets: je hebt in de kerk bijna alleen christenen om je heen

meeste alweer verdwenen." Terug in Nederland namen ze het besluit om samen missionair aan de slag te gaan. Er waren op dat moment drie mogelijkheden. „We konden in Sheffield terecht, we werden benaderd voor een gemeentestichtingsproject in Maastricht en we konden aan de slag gaan in onze eigen woonplaats”, zegt Amo Draijer. Dat laatste werd het. Samen met een ander echtpaar uit Buitenpost begonnen ze in november 2013 de beweging Butterfly. „We willen een beweging zijn van christenen met hart voor de samenleving. We proberen te ontdekken: welke nood is er in Buitenpost, wat is hier nodig?”, formuleert Draijer het doel van hun beweging. „Veel mensen zijn op zoek naar vriendschap, geloof, zingeving, of simpelweg een plek waar je jezelf kunt zijn, waar je gekend bent. Ons verlangen is om in verbinding te komen met hen die op zoek zijn naar antwoorden op hun levensvragen en voor wie een kerkgebouw als plek voor antwoorden geen optie (meer) is. We willen geen concurrent zijn van de gevestigde kerken.”

De naam Butterfly verwijst naar de vlinder als symbool van schoonheid, vrijheid en ongebondenheid. Martha: „Het is het beeld van de mens zoals God die bedoeld heeft. Het is ons verlangen met onze missionaire groep dat mensen die gebonden zijn in de cocon van hun eigen leven, de vrijheid in Christus vinden.”

De groep die wisselt in aantal, komt eens in de maand op zondagochtend bij elkaar. Mensen van acht tot tachtig jaar. „Laatst hadden we het over vrijheid. Wat betekent dat voor je en wanneer voel je je gevangen? De antwoorden op die laatste

vraag zetten we op een papiertje en die gooiden we later in een vuurtje dat we buiten hadden gemaakt. We zongen wat en daarna lunchten we samen”, zegt Martha Draijer. „Zingen is trouwens niet standaard”, vult haar man aan. „Dat kon nu omdat de meeste mensen een christelijke achtergrond hadden. We passen ons aan bij de mensen die we voor ons hebben.”

Op paaszondag hielden ze een brunch met mensen uit verschillende culturen en met ieder hun eigen verhaal en verleden soms met hun kinderen. „Dat is zó'n mooie dag geweest”, vertelt Martha Draijer. „Sommigen waren nog nooit in een kerk geweest. We spraken met elkaar over wat Pasen voor je betekent. En we hebben ballonnen opgelaten met een paasboodschap.”

Woorden als evangelisatie en bekering zal het echtpaar niet snel in de mond nemen. „Belangrijker is dat je je probeert te verbinden met anderen”, zegt Martha Draijer. „Je kunt alleen een goede band opbouwen als je tijd met elkaar doorbrengt. Juist als je leert om je leven te delen met anderen, kunnen mensen ervaren wie God is.” Dat kost soms wel wat, is hun ervaring. „Mensen kunnen je teleurstellen”, zegt Amo Draijer. „Mensen met wie je optrekt, maar ook vrienden die niet begrijpen wat je doet. Je moet je verwachtingen soms terugschroeven. Bovendien moet je niet te veel willen. Je kunt niet met heel veel mensen tegelijk een goede relatie opbouwen. Het gaat niet om grote aantallen. Het gaat om die ene mens die iets van de liefde van God proeft.”

Naast de (nu nog) maandelijkse zondagse ontmoeting geven Amo en

Elke groep z'n eigen missie

In Sheffield, waar Amo en Martha zich lieten inspireren, kiest elke groep deelnemers één praktisch maatschappelijk thema. Een groep jonge ouders helpt bijvoorbeeld jonge moeders uit hun buurt, er is een groep rotswandklimmers die anderen uitnodigt om samen te gaan sporten en er is een groep die zich inzet voor daklozen.

Martha Draijer namens de drie kerken in het dorp de Alpha-cursus. Daar deden de afgelopen keer zestien mensen aan mee. Een deel van hen komt elke woensdag naar de 'after-Alpha'. „We eten met elkaar en delen dingen uit ons leven.”

Leergemeenschap

Amo en Martha Draijer zijn aangesloten bij de organisatie Nederland Zoekt... en bij de zendingsorganisatie European Christian Mission (ECM). Door beide organisaties worden ze intensief gecoacht. „Bij Nederland Zoekt maken we twee jaar lang deel uit van een leergemeenschap”, vertelt Martha Draijer. „Dat is heel waardevol. We kunnen leren van andere missionaire gemeenschappen hoe zij met de voeten in de modder staan. Dat is ontmoedigend. Je wordt getraind en toegerust om schaap én herder te zijn. Schaap aan de voorkant: je blijft altijd leren. Herder aan de achterkant: je mag het ook uitdelen, in de praktijk brengen wat je hebt geleerd.”

Begin dit jaar hebben ze een vriendenkring opgezet. „Het liefst doen we dit werk fulltime, maar misschien moet ik wel een dag of twee gaan werken”, zegt Amo Draijer. „Je hebt ook een eigen verantwoordelijkheid, naast dat we geloven dat God zal voorzien in wat we nodig hebben. Dat is vaak anders dan wat wij vinden wat we nodig hebben. Het brengt je terug tot de basis: vertrouwen wij echt op God? Of zeggen we het wel, maar twijfelen we daar toch aan? Deze manier van leven maakt ons heel afhankelijk van God. De lessen die we sinds ons ontslag hebben geleerd, hadden we niet willen missen.”

3000

De Network Church ('netwerkkerk') in Sheffield heeft als basis twee kerkgebouwen (St. Thomas' Church en King's Centre) en telt momenteel zo'n drieduizend leden.

60%

Veel traditionele kerkleden zijn lid, maar van de deelnemers heeft de meerderheid (60 procent) een niet-kerkelijke achtergrond. www.network-churchsheffield.org.uk

20-50

De gemeente is onderverdeeld in groepen van twintig tot vijftig mensen. Ze zetten van alles op touw www.missional-communities.co.uk